

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 323

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 noiembrie 1994

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE ȘI LEGI			
80.		Acord european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.) și protocolul de semnare.....	2-14
101.	1	216. — Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970.....	15
	2		

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind aprobarea și supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), precum și a anexelor acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970

În temeiul art. 91 alin. (1), al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se aprobă Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), precum și anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970.

Art. 2. — Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), precum și anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970, se supun spre ratificare Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aderarea României la Acordul european
privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează
transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.),
inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — România aderă la Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 15 septembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 31 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

București, 12 noiembrie 1994.
Nr. 101.

A C O R D E U R O P E A N

privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.)*

Geneva, 1 iulie 1970

Părțile contractante,

în dorința de a favoriza dezvoltarea și îmbunătățirea transporturilor rutiere internaționale de mărfuri și pasageri, conștiente de necesitatea de a spori siguranța traficului rutier, de a reglementa condițiile de muncă în transporturile rutiere internaționale în conformitate cu principiile Organizației Internaționale a Muncii și de a adopta în comun anumite măsuri pentru asigurarea respectării unei asemenea reglementări,

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul prezentului acord, se înțelege:

a) prin *vehicul*, orice automobil sau remorcă; acest termen include orice ansamblu de vehicule;

b) prin *automobil*, orice vehicul având un motor cu propulsie, care circulă pe șosea cu mijloacele sale proprii și care servește în mod normal la transportul de persoane sau de mărfuri pe șosea, sau la tracțiunea pe șosea a vehiculelor utilizate pentru transportul de persoane sau de mărfuri; acest termen nu cuprinde tractoarele agricole;

c) prin *remorcă*, orice vehicul destinat a fi cuplat cu un automobil; acest termen cuprinde semiremorcile;

d) prin *semiremorcă*, orice remorcă destinată a fi cuplată cu un automobil, astfel încât aceasta să se sprijine cu o parte pe automobil și o parte importantă din greutatea sa și din greutatea încărcăturii să fie suportată de automobilul respectiv;

e) prin *ansamblu de vehicule*, vehiculele cuplate care participă la circulația rutieră ca o singură unitate;

f) prin *greutate maximă permisă*, greutatea maximă a vehiculului încărcat, declarată admisă de către autoritatea competentă a statului în care vehiculul este înmatriculat;

g) prin *transport rutier*, orice deplasare efectuată pe rute deschise pentru public, cu încărcătură sau fără încărcătură, a unui vehicul destinat transportului de călători sau mărfuri;

h) prin *transport rutier internațional*, orice transport rutier care include traversarea a cel puțin unei frontiere;

i) prin *servicii regulate*, serviciile care asigură transportul de persoane, efectuat după un program și pe itinerare determinate, aceste servicii oferind posibilitatea de a lua și de a lăsa pasagerii din/în stații stabilite în prealabil.

Un regulament de exploatare sau documente înlocuitoare, aprobate de către autoritățile publice competente ale părților contractante și publicate de transportator înaintea punerii în aplicare, stabilesc condițiile de transport, mai ales frecvența, orele, tarifele și obligația de a transporta, în măsura în care aceste condiții nu sunt precizate printr-un text legal sau reglementar.

Oricare ar fi organizatorul transporturilor, sunt considerate tot ca servicii regulate acele servicii care asigură transportul unor categorii determinate de călători, excluzând alți călători, în măsura în care aceste servicii sunt efectuate conform condițiilor indicate în primul alineat al prezentei definiții. Serviciile acestei categorii, mai ales acelea care asigură transportul lucrătorilor la locul de muncă și la domiciliul lor sau transportul elevilor la institutele de învățământ și la domiciliul lor, sunt numite în continuare *servicii regulate speciale*;

*) Traducere.

j) prin *șofer*, orice persoană, salariată sau nu, care conduce vehiculul, chiar pentru o perioadă scurtă, sau care este la bordul vehiculului pentru a-l putea conduce, dacă este cazul;

k) prin *membru al echipajului* sau *membru de echipaj*, șoferul sau una dintre persoanele menționate mai jos, fie că acest șofer sau că aceste persoane sunt salariate sau nu:

(i) însoțitorul, adică orice persoană care însoțește șoferul pentru a-l asista la anumite manevre și care ia parte efectiv, în mod obișnuit, la operațiunile de transport, fără a fi un șofer în sensul paragrafului j) al prezentului articol.

(ii) încasatorul (taxatorul), adică orice persoană care însoțește șoferul unui vehicul care transportă persoane și care are ca sarcină principală să elibereze sau să controleze biletele sau alte documente care permit persoanelor să călătorească în vehicul;

l) prin *săptămână*, perioada cuprinsă între ora 0 a zilei de luni și ora 24 a zilei de duminică;

m) prin *repaus*, orice perioadă neîntreruptă de cel puțin o oră, în timpul căreia șoferul poate să dispună liber de timpul său.

ARTICOLUL 2

Domeniu de aplicabilitate

1. Prezentul acord se va aplica pe teritoriul fiecărei părți contractante tuturor operațiunilor de transport rutier internațional efectuate cu un vehicul înmatriculat pe teritoriul acestei părți contractante sau pe teritoriul oricărei alte părți contractante.

2. Cu toate acestea:

a) dacă, pe parcursul unei operațiuni de transport rutier internațional, unul sau mai mulți membri ai echipajului nu părăsesc teritoriul național unde își exercită în mod normal activitățile lor profesionale, partea contractantă căreia îi aparține acest teritoriu va fi liberă să nu aplice prevederile prezentului acord cu privire la acest sau la acești membri ai echipajului;

b) dacă părțile contractante al căror teritoriu este tranzitat nu se înțeleg într-un alt mod, prezentul acord nu se va aplica transporturilor rutiere internaționale efectuate cu:

1. vehicule destinate transporturilor de mărfuri și a căror greutate maximă admisă, inclusiv cea a remorcilor sau a semiremorcilor, nu depășește 3,5 tone;

2. vehicule destinate transporturilor de călători care, după tipul lor de construcție sau de echipament, sunt construite să transporte maximum nouă persoane, inclusiv șoferul, și sunt destinate acestui scop;

3. vehicule destinate transporturilor de persoane prin servicii regulate al căror parcurs al liniei nu depășește 50 kilometri;

4. vehicule a căror viteză maximă admisă nu depășește 30 kilometri pe oră;

5. vehicule destinate serviciilor forțelor armate, protecției civile, pompierilor și forțelor care răspund de menținerea ordinii publice sau care sunt sub controlul acestora;

6. vehicule destinate serviciilor de canalizare, de protecție împotriva inundațiilor, serviciilor apei, gazului, electricității, gunoierului, colectării gunoaielor, telegrafului, telefoanelor, poștei, radiodifuziunii, televiziunii și detectării emițătorilor sau receptorilor de televiziune sau radio;

7. vehicule folosite pentru stare de urgență sau destinate acțiunilor de salvare;

8. vehicule specializate destinate serviciilor medicale;

9. vehicule care transportă materiale aparținând circurilor sau bâlciurilor;

10. vehicule specializate de depanare;

11. vehicule supuse testelor rutiere în vederea perfecționării tehnice, reparării sau întreținerii, și vehicule noi sau transformate, care nu sunt încă puse în circulație;

12. vehicule folosite pentru transporturi necomerciale de bunuri în scopuri particulare;

13. vehicule folosite pentru colectarea laptelui în ferme sau pentru aducerea în ferme a bidoanelor cu lapte sau a produselor din lapte destinate hranei animalelor.

ARTICOLUL 3

Aplicarea anumitor dispoziții ale acordului în transporturile rutiere efectuate de vehicule provenind din state care nu sunt părți contractante

1. Fiecare parte contractantă va aplica pe teritoriul său, în transporturile rutiere internaționale efectuate de orice vehicul înmatriculat pe teritoriul unui stat care nu este parte contractantă la prezentul acord, dispoziții cel puțin la fel de stricte ca acelea care sunt prevăzute în art. 5, 6, 7, 8, 9 și 10 ale prezentului acord.

2. Fiecare parte contractantă va putea, în cazul unui vehicul înmatriculat într-un stat care nu este parte contractantă la prezentul acord, să nu pretindă decât foi de parcurs zilnice completate de mână de către șofer în locul aparatului de control, conform specificațiilor cuprinse în anexa la prezentul acord.

ARTICOLUL 4

Principii generale

Fiecare parte contractantă poate aplica minime mai ridicate sau maxime mai scăzute decât cele prevăzute în art. 5—8 inclusiv. Dispozițiile prezentului acord rămân totuși aplicabile șoferilor care efectuează transporturi internaționale pe vehicule înmatriculate într-un alt stat parte contractantă sau nu.

ARTICOLUL 5

Echipaje

1. Vârsta minimă a șoferilor care efectuează transporturi de mărfuri este fixată:

a) pentru vehiculele, inclusiv, dacă este cazul, remorcile sau semiremorcile, a căror greutate maximă admisă este inferioară sau egală cu 7,5 tone, la 18 ani împliniți;

b) pentru celelalte vehicule, la:

21 ani împliniți

sau

18 ani împliniți, cu condiția ca persoana interesată să posede un carnet de conducere care să ateste pregătirea ca șofer pentru transporturile rutiere de mărfuri, recunoscut de către una dintre părțile contractante. Părțile contractante se vor informa asupra nivelului minim de pregătire cerut în țara lor și asupra altor condiții speciale care sunt aplicabile șoferilor pentru transporturi de mărfuri, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord.

2. Șoferii care efectuează transporturi de călători trebuie să fie în vârstă de cel puțin 21 de ani.

Șoferii care efectuează transporturi de călători pe rute care depășesc o rază de 50 de kilometri în jurul punctului de bază obișnuit al vehiculului trebuie să îndeplinească, de asemenea, una dintre condițiile următoare:

a) să fi efectuat timp de un an, cel puțin, activitatea de șofer pentru transporturi de mărfuri, pe vehicule a căror greutate maximă admisă este mai mare de 3,5 tone;

b) să fi efectuat timp de un an, cel puțin, activitatea de șofer pentru transporturi de călători, pe rute care nu depășesc o rază de 50 de kilometri în jurul punctului de bază obișnuit al vehiculului sau pentru alte tipuri de transporturi de călători, care nu sunt supuse prezentului acord, atât timp cât autoritatea competentă consideră că ei au dobândit în acest fel experiența necesară;

c) să fie posesorii unui carnet de conducere care să ateste pregătirea ca șofer pentru transporturi rutiere de călători, recunoscut de una dintre părțile contractante.

ARTICOLUL 6

Timpul de conducere a vehiculului

1. Durata totală de conducere a vehiculului cuprinsă între două repausuri zilnice sau între un repaus zilnic și un repaus săptămânal, numită în continuare *perioada de conducere zilnică* nu trebuie să depășească 9 ore. Poate să fie prelungită până la 10 ore, de două ori pe săptămână.

După maximum 6 perioade de conducere zilnică, șoferul trebuie să ia un repaus săptămânal ca cel stabilit în paragraful 3 al art. 8.

Perioada de repaus săptămânal poate fi mutată la sfârșitul celei de a șasea zi, dacă durata totală de conducere a vehiculului în cursul celor 6 zile nu depășește perioada maximă corespunzătoare celor șase perioade de conducere zilnică a vehiculului.

În cazul transporturilor internaționale de călători, altele decât serviciile regulate, cuvintele „șase” și „al șaselea”, care figurează în al doilea și în al treilea alineat, sunt înlocuite cu „doisprezece” și, respectiv, cu „al doisprezecelea”.

2. Durata totală de conducere nu trebuie să depășească 90 de ore pentru o perioadă de două săptămâni consecutive.

ARTICOLUL 7

Înteruperi

1. După patru ore și jumătate de conducere a vehiculului, șoferul trebuie să facă o pauză de cel puțin 45 de minute, cu excepția cazului când el intră în perioada de repaus.

2. Această pauză poate fi înlocuită prin pauze de cel puțin 15 minute fiecare, intercalate în timpul când se conduce vehiculul sau imediat după această perioadă, astfel încât să se respecte dispozițiile paragrafului 1.

3. În timpul acestor pauze șoferul nu poate efectua alte activități. Conform prezentului articol, timpul de așteptare și timpul care nu este afectat conducerii vehiculului, petrecuți într-un vehicul în mers, în feribot sau în tren, nu sunt considerați ca *alte activități*.

4. Înteruperile menționate în prezentul articol nu pot fi considerate ca repausuri zilnice.

ARTICOLUL 8

Timp de repaus

1. În fiecare perioadă de 24 de ore, șoferul beneficiază de un timp de repaus zilnic, de cel puțin 11 ore consecutive, care ar putea fi redus la un minimum de 9 ore consecutive, cel mult de 3 ori pe săptămână, cu condiția ca un timp de repaus corespunzător să fie acordat prin compensare, înainte de sfârșitul săptămânii următoare.

În zilele în care perioada de repaus nu este redusă conform primului alineat, repausul poate fi luat în două sau trei perioade separate în timpul perioadei de 24 de ore, una dintre aceste perioade trebuind să fie de cel puțin 8 ore consecutive. În acest caz durata minimă de repaus ajunge până la 12 ore.

2. În timpul fiecărei perioade de 30 de ore, în care există cel puțin doi șoferi la bordul unui vehicul, aceștia trebuie să beneficieze, fiecare, de un repaus zilnic, de cel puțin 8 ore consecutive.

3. În cursul fiecărei săptămâni, una dintre perioadele de repaus menționate în paragrafele 1 și 2 atinge, cu titlu de repaus săptămânal, un total de 45 de ore consecutive. Această perioadă de repaus poate fi redusă la un minimum de 36 de ore consecutive, dacă ea este luată la punctul de bază obișnuit al vehiculului sau al șoferului sau la un minimum de 24 de ore consecutive, dacă ea este luată în afara acestor puncte. Fiecare scurtare este compensată printr-un timp de repaus echivalent, luat în bloc înainte de sfârșitul celei de-a treia săptămâni care urmează săptămânii respective.

4. O perioadă de repaus săptămânal care începe într-o săptămână și se prelungește în următoarea poate fi legată la una sau alta din aceste săptămâni.

5. În cazul transporturilor de călători, cărora li se aplică paragraful 1 alin. 4 al art. 6, o perioadă de repaus săptămânal poate fi mutată în săptămâna care urmează celei la care se referă perioada de repaus și adăugată repausului săptămânal al acestei de-a doua săptămâni.

6. Orice timp de repaus luat în compensare pentru reducerea perioadelor de repaus zilnic și/sau săptămânal trebuie să fie legat de un alt repaus, de cel puțin 8 ore, și trebuie să fie acordat, la cererea persoanei interesate, la locul de staționare a vehiculului sau la punctul de bază al șoferului.

7. Pauza zilnică poate fi luată într-un vehicul, atunci când acesta este echipat cu o cușetă și este în staționare.

8. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 1 mai sus menționat, în cazul în care, în domeniul transporturilor de mărfuri sau de pasageri, un șofer însoțește un vehicul transportat cu feribotul sau cu trenul, repausul zilnic poate fi întrerupt o singură dată, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile următoare:

— partea de repaus zilnic luată pe jos trebuie să se situeze înainte sau după partea repausului zilnic luată la bordul feribotului sau în tren;

— perioada între cele două părți ale repausului zilnic trebuie să fie cât se poate de scurtă și nu poate, în nici un caz, să depășească o oră înainte de îmbarcare sau după debarcare, formalitățile vamale fiind cuprinse în operațiunile de îmbarcare sau de debarcare;

— în timpul celor două părți ale repausului zilnic, șoferul trebuie să aibă la dispoziție un pat sau o cușetă.

Repausul zilnic, astfel întrerupt, crește cu 2 ore.

ARTICOLUL 9

Derogări

Cu condiția să nu se prejudicieze siguranța rutieră și pentru a se da posibilitatea șoferului să atingă un punct de oprire corespunzător, șoferul poate să se abată de la prezentul acord atât cât este necesar pentru a asigura securitatea pasagerilor, vehiculului sau încărcăturii sale. Șoferul trebuie să menționeze natura și motivul abaterii de la acord pe foaia de înregistrare a aparatului de control sau în registrul său de serviciu.

ARTICOLUL 10

Aparatul de control

1. Părțile contractante vor trebui să prescrie instalarea și folosirea pe vehiculele înmatriculate pe teritoriile lor a unui aparat de control, în conformitate cu prescripțiile următoare:

a) aparatul de control, în sensul prezentului acord, trebuie să corespundă, în ceea ce privește condițiile sale de construcție, de instalare, de folosire și de control, dispozițiilor prezentului acord, inclusiv anexei sale;

b) dacă nu se poate folosi în mod normal și într-un mod adecvat un aparat de control instalat pe un vehicul, fiecare membru al echipajului trebuie să scrie de mână, pe foaia de parcurs, folosind simboluri grafice adecvate, indicațiile privind etapele sale de activitate profesională și de repaus;

c) dacă, datorită depărtării de vehicul, membrii echipajului nu au fost în măsură să folosească aparatul, ei trebuie să adauge de mână, folosind simboluri grafice adecvate, pe foaia de înregistrare, diverșii timpi corespunzători activităților lor profesionale în perioada când ei nu erau în vehicul;

d) membrii echipajului trebuie să aibă mereu la ei și să poată prezenta la control foile de înregistrare pentru săptămâna în curs și ale ultimei zile a săptămânii precedente, în cursul căreia ei au condus;

e) membrii echipajului trebuie să fie atenți ca aparatul de control să fie pus în funcțiune și manipulat corect și ca, în caz de defectare, el să fie reparat cât mai repede posibil.

2. Proprietarul eliberează șoferilor un număr suficient de foi de înregistrare, ținând cont de caracterul individual al acestor foi, de durata serviciului și de obligația de a înlocui eventual foile stricate sau reținute de un agent de control. Proprietarul nu înmânează șoferilor decât foi de un model omologat, corespunzătoare, pentru a fi folosite în aparatul instalat la bordul vehiculului.

3. Întreprinderile vor păstra foile de înregistrare completate conform dispozițiilor de la alin. b), c), d) ale paragrafului 1 din prezentul articol, pe o perioadă de cel puțin 12 luni după data ultimei înscrieri, și le vor prezenta, la cerere, agenților de control.

ARTICOLUL 11

Controale efectuate de întreprindere

1. Întreprinderea trebuie să organizeze serviciul de transport rutier, astfel încât membrii echipajului să fie în măsură să respecte dispozițiile prezentului acord.

2. Întreprinderea trebuie să supravegheze în mod regulat perioadele de conducere a vehiculului și perioadele altor activități, la fel ca și orele de repaus, folosind toate documentele de care ea dispune, ca de exemplu, carnetele individuale de control. Dacă întreprinderea constată abateri de la prezentul acord, ea trebuie să le facă să înceteze imediat și să ia măsuri pentru a evita repetarea lor, ca de exemplu, modificând orarele și itinerarele.

3. Este interzisă remunerarea șoferilor salariați, chiar prin acordarea de prime sau prin majorarea salariilor, în funcție de distanțele parcurse și/sau de volumul de mărfuri transportate, în condițiile în care aceste remunerații sunt de natură a compromite securitatea rutieră.

ARTICOLUL 12

Măsuri pentru a asigura punerea în aplicare a acordului

1. Fiecare parte contractantă va lua toate măsurile corespunzătoare pentru a se respecta dispozițiile prezentului acord, în special prin controale la un nivel adecvat, efectuate pe drumuri și în întreprinderi. Autoritățile competente ale părților contractante vor fi informate asupra măsurilor generale luate în acest scop.

2. Părțile contractante își acordă reciproc asistență pentru aplicarea prezentului acord și pentru controlul acesteia.

3. În cadrul acestei asistențe reciproce, autoritățile competente ale părților contractante își comunică, în mod regulat, toate informațiile disponibile privind:

— abaterile de la prezentul acord comise de cei care nu sunt rezidenți și orice sancțiune aplicată pentru astfel de abateri;

— sancțiunile aplicate de către o parte contractantă rezidenților săi, pentru astfel de abateri comise pe teritoriul altor părți contractante.

În cazul abaterilor grave, această informare trebuie să conțină și sancțiunile aplicate.

4. Dacă, atunci când se face un control pe ruta unui șofer al unui vehicul înmatriculat pe teritoriul unei alte părți contractante, constatările efectuate stabilesc că au fost comise abateri care nu pot fi dovedite în cursul acestui control, ca urmare a lipsei elementelor necesare, autoritățile competente ale părților contractante implicate își acordă reciproc asistență, în vederea clarificării situației. În acest scop, în cazul în care partea contractantă competentă procedează la un control în întreprinderi, rezultatele acestui control sunt aduse la cunoștință celeilalte părți contractante interesate.

ARTICOLUL 13

Dispoziții tranzitorii

Dispozițiile noului articol 10 — aparat de control — nu vor deveni obligatorii pentru țările părți contractante la acest acord înainte de 3 ani după intrarea în vigoare a acestor

amendamente. Înaintea acestei date, dispozițiile fostului articol 12 — Carnet individual de control — rămân valabile.

ARTICOLUL 14

Dispoziții finale

1. Prezentul acord este deschis pentru semnare până la 31 martie 1971 și, după această dată, este deschis aderării statelor membre ale Comisiei economice pentru Europa și a statelor admise la comisie cu titlu consultativ, conform paragrafului 8 din mandatul acestei comisii.

2. Prezentul acord va fi ratificat.

3. Instrumentele de ratificare sau de aderare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

4. Prezentul acord va intra în vigoare în a 180-a zi de la depunerea celui de-al 8-lea instrument de ratificare sau de aderare.

5. Pentru fiecare stat care va ratifica prezentul acord sau va adera la el, după depunerea celui de-al 8-lea instrument de ratificare sau de aderare precizat în paragraful 4 al prezentului articol, prezentul acord va intra în vigoare după 180 de zile de la data depunerii de către acest stat a instrumentului său de ratificare sau de aderare.

ARTICOLUL 15

1. Orice parte contractantă va putea denunța prezentul acord printr-o comunicare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

2. Denunțarea contractului va intra în vigoare după 6 luni de la data de la care secretarul general va fi înștiințat despre aceasta.

ARTICOLUL 16

Prezentul acord va înceta să-și exercite dispozițiile sale, dacă, după intrarea sa în vigoare, numărul părților contractante este mai mic de trei timp de o perioadă oarecare de 12 luni consecutive.

ARTICOLUL 17

1. Orice stat va putea, atunci când el va semna prezentul acord sau cu ocazia depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare, sau oricând ulterior, să declare, prin notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, că valabilitatea prezentului acord va acoperi, în totalitate sau parțial, teritoriile pe care el le reprezintă pe plan internațional. Prezentul acord se va aplica pe teritoriul sau pe teritoriile menționate în notificare, începând cu cea de-a 180-a zi din momentul primirii acestei notificări de către secretarul general sau, dacă în acea zi prezentul acord nu a intrat încă în vigoare, începând cu ziua intrării sale în vigoare.

2. Orice stat care va face, conform paragrafului precedent, o declarație având drept scop punerea în aplicare a prezentului acord pe un teritoriu pe care el îl reprezintă pe plan internațional, va putea, conform art. 15 din prezentul acord, să denunțe prezentul acord în ceea ce privește teritoriul respectiv.

ARTICOLUL 18

1. Orice dezacord între două sau mai multe părți contractante privind interpretarea sau punerea în aplicare a prezentului acord va fi, pe cât posibil, rezolvat prin negocieri între părțile aflate în litigiu.

2. Orice dezacord, care nu va fi rezolvat prin negocieri, va fi supus arbitrajului, dacă vreuna dintre părțile contractante aflate în litigiu cere acest lucru, și va fi, în consecință, înaintat unuia sau mai multor arbitri aleși de comun acord de către părțile aflate în litigiu. Dacă, după 3 luni de la data cererii de arbitraj, părțile în litigiu nu ajung la o înțelegere în ceea ce privește alegerea arbitrilor sau arbitrilor, oricare

dintre aceste părți va putea cere secretarului general al Organizației Națiunilor Unite să desemneze un arbitru unic, căruia i se va prezenta pentru rezolvare diferendul.

3. Decizia arbitrului sau arbitrilor desemnați conform paragrafului precedent va fi obligatorie pentru părțile contractante aflate în litigiu.

ARTICOLUL 19

1. Orice stat va putea, în momentul când va semna sau va ratifica prezentul acord, sau va adera la el, să declare că el nu se consideră legat prin paragrafele 2 și 3 ale art. 18 din prezentul acord. Celelalte părți contractante nu vor fi legate de aceste paragrafe față de oricare parte contractantă care va formula o astfel de rezervă.

2. Dacă la data depunerii instrumentelor sale de ratificare sau de aderare, un stat formulează o rezervă, alta decât cea prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol, secretarul general al O.N.U. va comunica această rezervă statelor care au depus deja instrumentele de ratificare sau aderare și care nu au denunțat ulterior prezentul acord. Rezerva se va considera acceptată, dacă, într-un termen de 6 luni de la data acestei comunicări, nici unul dintre aceste state nu se opune aprobării sale. În caz contrar, rezerva nu va fi admisă și, dacă statul care a formulat-o nu o retrage, depunerea instrumentelor de aderare sau ratificare a acestui stat va fi fără efect. Pentru aplicarea prezentului paragraf nu se va ține seama de opoziția statelor a căror aderare sau ratificare este fără efect, în virtutea acestui paragraf, datorită faptului că rezervele introduse de ele nu vor fi luate în considerare.

3. Orice parte contractantă a cărei rezervă va fi adoptată în protocolul de semnare a prezentului acord sau care va formula o rezervă conform paragrafului 1 din prezentul articol sau care va exprima o rezervă acceptată conform paragrafului 2 al prezentului articol va putea, în orice moment, să renunțe la această rezervă printr-o notificare adresată secretarului general.

ARTICOLUL 20

1. După ce prezentul acord va fi în vigoare timp de 3 ani, orice parte contractantă va putea cere convocarea unei conferințe, în scopul revizuirii prezentului acord, printr-o notă adresată secretarului general al O.N.U. Secretarul general va notifica această cerere tuturor părților contractante și va convoca o conferință de revizuire, dacă, într-un interval de patru luni de la data notificării secretarului general, cel puțin o treime dintre părțile contractante comunică acordul lor în legătură cu această cerere.

2. Dacă este convocată o conferință conform paragrafului precedent, secretarul general va anunța toate părțile contractante și le va invita să prezinte, într-un termen de 3 luni, propunerile pe care ele doresc să fie examinate în cadrul conferinței. Secretarul general va comunica tuturor părților contractante ordinea de zi provizorie a conferinței, precum și textul acestor propuneri, cu cel puțin 3 luni înainte de data deschiderii conferinței.

3. Secretarul general va invita la orice conferință convocată conform prezentului articol toate statele la care se referă paragraful 1 al art. 14 din prezentul acord.

ARTICOLUL 21

1. Orice parte contractantă poate propune unul sau mai multe amendamente la prezentul acord. Textul oricărui proiect de amendament va fi comunicat secretarului general al O.N.U., care îl va comunica tuturor părților contractante și îl va aduce la cunoștință celorlalte state menționate la paragraful 1 al art. 14 al prezentului acord.

2. Într-un termen de 6 luni de la data comunicării de către secretarul general a proiectului de amendament, orice parte contractantă poate informa pe secretarul general:

- a) fie că are o obiecție la amendamentul propus;
- b) fie că, cu toate că intenționează să accepte proiectul, condițiile necesare pentru această acceptare nu sunt încă îndeplinite în statul său.

3. Dacă o parte contractantă, care a înaintat secretarului general o comunicare, așa cum este prevăzut în paragraful 2 b) din prezentul articol, nu a comunicat secretarului general acceptul său, ea va putea, într-un interval de 9 luni, începând de la data expirării perioadei de 6 luni prevăzută pentru comunicare, să prezinte o obiecție la amendamentul propus.

4. Dacă se face vreo obiecție la proiectul de amendament în condițiile prevăzute la paragrafele 2 și 3 ale prezentului articol, amendamentul va fi considerat ca nefiind acceptat și va fi fără efect.

5. Dacă nu a fost formulată nici o obiecție la proiectul de amendament în condițiile prevăzute la paragrafele 2 și 3 ale prezentului articol, amendamentul va fi considerat acceptat începând de la data:

a) expirării termenului de 6 luni prevăzut la paragraful 2 din prezentul articol, dacă nici o parte contractantă nu a înaintat o comunicare conform paragrafului 2 b) al acestui articol;

b) cea mai apropiată dintre următoarele două date, dacă, cel puțin o parte contractantă a adresat o comunicare, așa cum prevede paragraful 2 b) al prezentului articol:

— data la care toate părțile contractante care au trimis o asemenea comunicare au notificat secretarului general acceptarea proiectului, această dată fiind totuși amânată până la expirarea termenului de 6 luni menționat în paragraful 2 al prezentului articol, dacă toate acordurile au fost comunicate înaintea acestei date de expirare;

— data expirării termenului de 9 luni menționat în paragraful 3 al prezentului articol.

6. Orice amendament considerat acceptat va intra în vigoare după trei luni de la data la care a fost considerat acceptat.

7. Secretarul general va adresa, cât mai curând posibil, tuturor părților contractante o notificare pentru a le înștiința dacă a fost formulată vreo obiecție în legătură cu proiectul de amendament conform cu paragraful 2 a) al prezentului articol și dacă una sau mai multe părți contractante i-au adresat o comunicare conform cu paragraful 2 b) al prezentului articol. În cazul în care una sau mai multe părți contractante au adresat o asemenea notificare, el va anunța ulterior toate părțile contractante dacă partea sau părțile contractante care au adresat o asemenea comunicare ridică vreo obiecție față de proiectul de amendament sau dacă îl acceptă.

8. Independent de procedura de amendare prevăzută la paragrafele 1—6 ale prezentului articol, anexa prezentului acord va putea fi modificată prin înțelegere între autoritățile competente ale tuturor părților contractante; dacă autoritatea competentă a uneia dintre părțile contractante a declarat că legislația sa națională o obligă să supună acordul său obținerii unei autorizări speciale în acest scop sau aprobării unui organ legislativ, consimțământul autorității competente al părții contractante în cauză, în legătură cu modificările anexe, nu va fi considerat ca dat decât în momentul în care această autoritate competentă va declara secretarului general că autorizările sau aprobările necesare au fost obținute.

Autoritățile competente, de comun acord, vor fixa data intrării în vigoare a anexei modificate și vor putea prevedea ca, pe parcursul unei perioade tranzitorii, fosta anexă să rămână în vigoare, în totalitate sau parțial, simultan cu anexa modificată.

ARTICOLUL 22

1. Apendicele 1 și 2 la anexa prezentului acord vor putea fi amendate conform procedurii stabilite în prezentul articol.

2. La cererea unei părți contractante, orice amendament la apendicele 1 și 2 la anexa prezentului acord propus de către această parte va fi examinat de grupa de lucru principală a transporturilor rutiere a Comisiei economice pentru Europa.

3. Dacă el este adoptat cu majoritatea membrilor prezenți și votanți și dacă această majoritate conține majoritatea părților contractante prezente și votante, amendamentul va fi comunicat de către secretarul general pentru acordul autorităților competente ale tuturor părților contractante.

4. Amendamentul va fi acceptat, dacă, într-un termen de 6 luni de la data acestei comunicări, mai puțin de o treime dintre autoritățile competente ale părților contractante fac cunoscută secretarului general obiecția lor la amendament.

5. Orice amendament acceptat va fi comunicat de către secretarul general tuturor părților contractante și va intra în vigoare după 3 luni de la data acestei comunicări.

ARTICOLUL 23

În afară de notificările prevăzute la art. 20 și 21 ale prezentului acord, secretarul general al O.N.U. va anunța

statele menționate la paragraful 1 al art. 14 al prezentului acord în legătură cu:

- a) ratificările și adeviziunile conform art. 14 al prezentului acord;
- b) datele la care prezentul acord va intra în vigoare, conform art. 14 al prezentului acord;
- c) denunțările conform art. 15 din prezentul acord;
- d) abrogarea prezentului acord conform art. 16 al prezentului acord;
- e) notificările primite conform art. 17 al prezentului acord;
- f) declarațiile și notificările primite conform art. 19 al prezentului acord;
- g) intrarea în vigoare a oricărui amendament conform art. 21 al prezentului acord.

ARTICOLUL 24

Protocolul de semnare a prezentului acord are aceeași valabilitate, valoare și durată ca însuși acordul din care este considerat ca făcând parte integrantă.

ARTICOLUL 25

După data de 31 martie 1971, originalul prezentului acord va fi depus la secretarul general al O.N.U., care va transmite copii certificate conforme fiecăruia dintre statele menționate la paragraful 1 al art. 14 din prezentul acord.

Drept pentru care, subsemnații, având depline puteri, au semnat prezentul acord.

Încheiat la Geneva la data de 1 iulie 1970, într-un singur exemplar, în limbile engleză și franceză, ambele texte având aceeași valabilitate.

ANEXĂ

APARAT DE CONTROL

DISPOZIȚII GENERALE

I. Omologare

ARTICOLUL 1

Orice cerere de omologare pentru un model de aparat de control sau de foaie de înregistrare, însoțită de documente descriptive corespunzătoare, este înaintată de către fabricant sau de către împuternicitul său unei părți contractante. Pentru un același model de aparat de control sau de foaie de înregistrare, această cerere nu poate fi înaintată decât unei singure părți contractante.

ARTICOLUL 2

Fiecare parte contractantă aprobă omologarea oricărui model de aparat de control sau oricărui model de foaie de înregistrare, dacă acestea sunt conforme prevederilor apendicelui 1 și dacă partea contractantă este în măsură să supravegheze producția pentru a corespunde modelului omologat.

Modificările sau completările la un model omologat trebuie să constituie obiectul unei omologări suplimentare din partea părții contractante care a aprobat omologarea inițială.

ARTICOLUL 3

Părțile contractante atribuie solicitantului o marcă de omologare corespunzătoare modelului stabilit la apendicele 2,

pentru fiecare model de aparat de control sau de foaie de înregistrare, pe care ele le omologhează în virtutea art. 2.

ARTICOLUL 4

Autoritățile competente ale părții contractante căreia i-a fost înaintată cererea de omologare trimit celorlalte părți contractante, într-un termen de o lună, o copie a fișei de omologare însoțită de o copie a documentelor descriptive necesare sau le comunică refuzul omologării, pentru fiecare model de aparat de control sau de foaie de înregistrare pe care ele le omologhează sau le refuză; în caz de refuz ele comunică motivarea deciziei.

ARTICOLUL 5

1. Dacă partea contractantă care a făcut omologarea menționată la art. 2 constată că aparatele de control sau foile de înregistrare care poartă marca de omologare pe care ea le-a atribuit-o nu sunt conforme cu modelul pe care ea l-a omologat, aceasta ia măsurile necesare pentru ca producția să corespundă modelului. Dacă este cazul, măsurile luate pot merge până la retragerea omologării.

2. Partea contractantă, care a aprobat o omologare, trebuie să o revoce, dacă aparatul de control sau foaia de înregistrare care constituie obiectul omologării este considerată ca nefiind conformă cu prezenta anexă, inclusiv cu apendicele

sale, sau prezintă, la folosire, un defect de ordin general care le face improprie destinației lor.

3. Dacă partea contractantă, care a aprobat o omologare, este informată de către altă parte contractantă despre existența unuia dintre cazurile menționate în paragrafele 1 și 2, aceasta ia, de asemenea, după consultarea acesteia din urmă, măsurile prevăzute în paragrafele menționate, sub rezerva paragrafului 5.

4. Partea contractantă, care a constatat existența unuia dintre cazurile prevăzute la paragraful 2, poate să suspende până la un nou ordin lansarea pe piață și punerea în funcțiune a aparatelor de control sau a foilor. Același lucru se întâmplă în cazurile prevăzute la paragraful 1 pentru aparatele de control sau pentru foile scutite de verificarea primară, dacă fabricantul, după avertizare, nu le face conform modelului aprobat sau cerințelor prezentei anexe.

În orice caz, autoritățile competente ale părților contractante se informează reciproc într-un termen de o lună asupra retragerii unei omologări acordate și asupra altor măsuri luate în conformitate cu paragrafele 1, 2, 3, la fel ca și asupra motivelor care justifică aceste măsuri.

5. Dacă partea contractantă, care a aprobat o omologare, contestă existența cazurilor prevăzute la paragrafele 1 și 2, despre care ea a fost informată, părțile contractante interesate se ocupă de rezolvarea diferendului.

ARTICOLUL 6

1. Cel care solicită omologarea pentru un model de foaie de înregistrare trebuie să precizeze pe cererea sa modelul sau modelele de aparate de control cărora le este destinată pentru folosire această foaie și trebuie să furnizeze un aparat adecvat pentru tipul sau tipurile respective, în scopul testării foilor de înregistrare.

2. Autoritățile competente ale fiecărei părți contractante indică pe fișa de omologare a modelului foilor de înregistrare modelul sau modelele de aparate de control pe care se poate folosi modelul foilor de înregistrare.

ARTICOLUL 7

Părțile contractante nu pot să refuze înmatricularea sau să interzică punerea în circulație sau folosirea vehiculelor echipate cu aparat de control, datorită unor cauze inerente unui astfel de aparat, dacă aparatul are marca de omologare menționată la art. 3 și placa de instalare menționată la art. 9.

ARTICOLUL 8

Orice decizie, care se referă la refuzul sau la retragerea omologării unui model de aparat de control sau de foaie de înregistrare, luată în virtutea prezentei anexe, este motivată într-un mod precis. Ea este adusă la cunoștință celui interesat, indicându-se căile de a face recurs, stabilite de către legislația în vigoare a părților contractante, și termenele în care aceste recursuri pot fi înaintate.

II. Instalare și control

ARTICOLUL 9

1. Sunt autorizați să efectueze operațiunile de instalare și de reparare ale aparatului de control doar instalatorii sau atelierile autorizate în acest scop de către autoritățile com-

petente ale părților contractante, după ce acestea au ținut seama, dacă ele doresc acest lucru, de părerea fabricantilor interesați.

2. Cel care instalează sau atelierul autorizat aplică un însemn special pe sigiliul pus. Autoritățile competente ale fiecărei părți contractante țin o evidență a tuturor însemnelor folosite.

3. Autoritățile competente ale părților contractante se informează reciproc asupra listei celor care fac instalarea sau asupra atelierelor autorizate și își transmit o copie a însemnelor folosite.

4. Instalarea aparatului de control conform dispozițiilor din prezenta anexă este atestată prin placa de instalare aplicată conform condițiilor prevăzute la apendicele 1.

III. Mod de folosire

ARTICOLUL 10

Proprietarul și șoferii iau măsuri pentru a asigura o bună funcționare și o corectă întrebuințare a aparatului.

ARTICOLUL 11

1. Șoferii nu utilizează foi de înregistrare murdare sau deteriorate. În acest scop, foile trebuie să fie protejate în mod corespunzător.

În cazul deteriorării unei foi care conține înregistrări, șoferii trebuie să anexeze foaia deteriorată la foaia de rezervă folosită pentru a o înlocui.

2. Șoferii folosesc foile de înregistrare în fiecare zi în care ei conduc, din momentul în care ei iau în primire vehiculul. Foaia de înregistrare nu este retrasă înainte de sfârșitul perioadei de lucru zilnice, doar dacă retragerea sa nu este permisă în alt mod.

Nici o foaie de înregistrare nu poate fi folosită pe o perioadă mai lungă decât aceea pentru care ea a fost destinată.

Când, ca urmare a faptului că nu sunt în apropierea vehiculului, șoferii nu pot folosi aparatul montat pe vehicul, perioadele de timp sunt înscrise în mod lizibil și fără ștersături, pe foi, de mână, automat sau prin alte mijloace.

Ei trec pe foile de înregistrare modificările necesare, atunci când la bordul unui vehicul se află mai mult de un șofer, astfel încât informațiile menționate la apendicele 1, rubrica II, de la pct. 1 — 3, să fie înregistrate pe foaia șoferului care conduce efectiv.

Aparatul trebuie să fie conceput astfel încât să permită agenților însărcinați cu controlul să citească, după deschiderea eventuală a aparatului, fără să se deformeze definitiv, să se strice sau să se murdărească foaia, înregistrările făcute în cele 9 ore dinaintea controlului.

În plus, aparatul trebuie să fie astfel conceput încât să permită să se verifice dacă se fac înregistrările, fără a deschide cutia.

4. Șoferul trebuie să fie în măsură să prezinte, ori de câte ori agentul de control solicită aceasta, foile de înregistrare ale săptămânii în curs și, în orice caz, foaia ultimei zile pentru săptămâna precedentă, în cursul căreia el a condus.

C O N D I Ţ I I

de construcție, de test, de instalare și de control

I. Definiții

Prin termenii prezentului apendice se înțelege:

a) prin *aparat de control*, un aparat destinat instalării la bordul vehiculelor rutiere pentru a indica și a înregistra, în mod automat sau semiautomat, datele privind mersul acestor vehicule și anumiți timpi de lucru ai șoferilor lor;

b) prin *foaie de înregistrare*, o foaie concepută pentru a primi și a păstra înregistrările, care se introduce în aparatul de control și pe care dispozitivele de înscriere ale acestuia înscriu în mod continuu diagramele datelor de înregistrat;

c) prin *constanta aparatului de control*, caracteristica numerică, care dă valoarea semnalului de intrare necesară pentru a obține indicarea și înregistrarea unei distanțe de 1 kilometru parcurse; această constantă trebuie să fie exprimată fie în turații pe kilometru ($K = \dots \text{tr/km}$), fie în impulsuri pe kilometru ($K = \dots \text{imp/km}$);

d) prin *coeficient specific al vehiculului*, caracteristica numerică, care dă valoarea semnalului de ieșire emis de către piesa prevăzută pe vehicul, pentru racordarea sa la aparatul de control (priza de ieșire a cutiei de viteze în anumite cazuri, roata vehiculului în alte cazuri), când vehiculul parcurge distanța de un kilometru măsurată în condiții normale de test (a se vedea capitolul VI paragraful 4 al prezentului apendice).

Coeficientul caracteristic este exprimat fie în turații pe kilometru ($W = \dots \text{tr/km}$), fie în impulsuri pe kilometru ($W = \dots \text{imp/km}$);

e) prin *circumferința efectivă a pneurilor roților*, media distanțelor parcurse de fiecare dintre roțile care antrenează vehiculul (roți motrice), în timpul unei rotații complete. Măsurarea acestor distanțe trebuie să se facă în condiții normale de test (a se vedea capitolul VI paragraful 4 al prezentului apendice) și este exprimată sub forma „ $l = \dots \text{mm}$ ”.

II. Caracteristicile generale și funcțiile aparatului de control

Aparatul trebuie să realizeze înregistrarea elementelor următoare:

- 1) distanța parcursă de vehicul;
- 2) viteza vehiculului;
- 3) timpul de conducere;
- 4) alți timpi de lucru și timpi disponibili;
- 5) întreruperi de lucru și timpi de repaus zilnici;
- 6) deschiderea cutiei care conține foaia de înregistrare;
- 7) pentru aparatele electronice care funcționează pe bază

de semnale transmise electric prin indicatorul de distanță și de viteză, orice întrerupere a alimentării aparatului mai mare de 100 milisekunde (cu excepția luminării), a alimentării indicatorului de distanță și de viteză și orice întrerupere a semnalului indicatorului de distanță și de viteză.

Pentru vehiculele folosite de doi șoferi aparatul trebuie să permită înregistrarea timpilor menționați la pct. 3, 4 și 5 în mod simultan și diferențiat pe două foi distincte.

III. Condiții de construcție a aparatului de control

A. Generalități

1. Pentru aparatul de control sunt prevăzute următoarele dispozitive:

- a) dispozitive indicatoare:
 - pentru distanța parcursă (contor totalizator);
 - pentru viteză (tahometru);
 - pentru timp (ceas);
- b) dispozitive de înregistrare care cuprind:
 - un înregistrator pentru distanța parcursă;
 - un înregistrator pentru viteză;

— unul sau mai multe înregistratoare de timp corespunzătoare condițiilor stabilite la rubrica III, secțiunea C paragraful 4;

c) un dispozitiv de marcă, care indică separat pe foaia de înregistrare:

— orice deschidere a cutiei care conține această foaie;

— pentru aparatele electronice, ca cele definite la pct. 7 al cap. II, orice întrerupere a alimentării aparatului mai mare de 100 milisekunde (cu excepția luminării), cel târziu în momentul când se face re-alimentarea;

— pentru aparatele electronice, ca cele definite la pct. 7 al cap. II, orice întrerupere de alimentare mai mare de 100 milisekunde, a indicatorului pentru distanță și viteză, și orice întrerupere a semnalului indicatorului de distanță și de viteză.

2. **Prezența eventuală în aparat a altor dispozitive decât cele enumerate mai sus nu trebuie să compromită buna funcționare a dispozitivelor obligatorii și nici să împiedice citirea lor.**

Aparatul trebuie să fie prezentat la omologare echipat cu aceste eventuale dispozitive complementare.

3. Materiale

a) Toate elementele constitutive ale aparatului de control trebuie să fie realizate din materiale cu o stabilitate și cu o rezistență mecanică corespunzătoare și cu caracteristici electrice și magnetice invariabile.

b) Orice schimbare a unui element al aparatului sau a felului materialelor folosite pentru fabricația sa trebuie să fie autorizată, înaintea folosirii, de către autoritatea care a omologat aparatul.

4. Măsurarea distanței parcurse

Distanțele parcurse pot fi totalizate și înregistrate:

- fie în mers înainte și în mers înapoi;
- fie doar în mers înainte.

Înregistrarea eventuală a manevrelor de mers înapoi nu trebuie neapărat să influențeze asupra clarității și preciziei celorlalte înregistrări.

5. Măsurarea vitezei

a) Plaja de măsură a vitezei este stabilită prin certificatul de omologare a modelului.

b) Frecvența proprie și dispozitivul de amortizare al mecanismului de măsură trebuie să fie astfel încât dispozitivele indicator și înregistrator de viteză să poată, în limita plajei de măsură, să ajungă până la o accelerare de 2m/s^2 , în limitele toleranțelor admise.

6. Măsurarea timpului (ceas)

a) Comanda dispozitivului de potrivire la oră trebuie să se găsească în interiorul cutiei care conține foaia de înregistrare, a cărei fiecare deschidere este marcată automat pe foaia de înregistrare.

b) Dacă mecanismul de avansare a foii de înregistrare este comandat prin ceas, durata de funcționare corectă a acestuia, după întoarcerea completă, va trebui să fie superioară cu cel puțin 10% duratei de înregistrare corespunzătoare încărcăturii maxime în foile de înregistrare ale aparatului.

7. Luminare și protecție

a) Dispozitivele indicatoare ale aparatului trebuie să fie prevăzute cu o luminare adecvată, care să nu fie prea puternică.

b) Pentru condiții normale de folosire, toate părțile interne ale aparatului trebuie să fie protejate împotriva umidității și prafului. În plus, ele trebuie să fie protejate împotriva violării sigiliului.

B. Dispozitive indicatoare

1. Indicatorul distanței parcurse (contor totalizator)

a) Valoarea celei mai mici gradații a dispozitivului indicator al distanței parcurse trebuie să fie de 0,1 km. Cifrele care indică hectometrii trebuie să fie diferențiate în mod clar de acelea care indică numerele întregi de kilometri.

b) Cifrele contorului totalizator trebuie să fie clar lizibile și să aibă o înălțime aparentă de cel puțin 4 mm.

c) Contorul totalizator trebuie să aibă capacitatea să indice până la 99999,9 km, cel puțin.

2. Indicatorul de viteză (tahometru)

a) Între limitele plajei de măsură, scala vitezei trebuie să fie gradată în mod uniform prin 1, 2, 5 sau 10 km/h. Valoarea în viteză a gradației (intervalul cuprins între două repere succesive) nu trebuie să depășească 10% din viteza maximă indicată pe scală.

b) Spațiul care depășește plaja de măsură nu trebuie să fie marcat prin cifre.

c) Lungimea fiecărei gradații de pe scală care reprezintă o diferență de viteză de 10 km/h nu trebuie să fie mai mică de 10 mm.

d) Pe un indicator cu ac, distanța între ac și cadran nu trebuie să depășească 3 mm.

3. Indicator de timp (ceas)

Indicatorul de timp trebuie să fie vizibil din exteriorul aparatului și citirea acestuia trebuie să fie sigură, ușoară și clară.

C. Dispozitive de înregistrare

1. Generalități

a) În orice aparat, oricare ar fi forma foii de înregistrare (bandă sau disc), trebuie prevăzut un reper care să permită o așezare corectă a foii de înregistrare, astfel încât ora indicată de ceas să corespundă cu ora înscrisă pe foaie.

b) Mecanismul care antrenează foaia de înregistrare trebuie să asigure antrenarea acesteia fără joc, introducerea și scoaterea ei în mod liber.

c) Dispozitivul de avansare a foii de înregistrare, când aceasta are forma unui disc, va fi comandat de mecanismul ceasului. În acest caz, mișcarea de rotație a foii va fi continuă și uniformă, cu o viteză minimă de 7 mm/h, măsurată pe partea interioară a inelului care delimitează zona de înregistrare a vitezei.

În cazul aparatelor cu bandă, când dispozitivul de avansare a foilor este comandat de mecanismul ceasului, viteza de avansare rectilinie va fi de 10 mm/h, cel puțin.

d) Înregistrările distanței parcurse, ale vitezei vehiculului și ale deschiderii cutiei conținând foaia sau foile de înregistrare trebuie să fie automate.

2. Înregistrarea distanței parcurse

a) Orice distanță parcursă, de 1 km, trebuie să fie reprezentată pe diagramă printr-o variație de cel puțin 1 mm a coordonatei corespunzătoare.

b) Chiar la viteze situate la limita superioară a plajei de măsură, diagrama parcursurilor trebuie să fie clar lizibilă.

3. Înregistrarea vitezei

a) Acul de înregistrare a vitezei trebuie să aibă, în principiu, o mișcare rectilinie și perpendiculară pe direcția de deplasare a foii de înregistrare, oricare ar fi forma acesteia.

Totuși poate fi admisă o mișcare curbilinie a acului, dacă sunt îndeplinite condițiile următoare:

— traiectoria acului este perpendiculară pe circumferința medie (în cazul foilor sub formă de disc) sau pe axa zonei rezervate înregistrării vitezei (în cazul foilor sub formă de bandă);

— raportul dintre raza de curbură a traiectoriei trasate de ac și lățimea zonei rezervate înregistrării vitezei nu este mai mic de 2,4:1, oricare ar fi forma foii de înregistrare;

— diversele linii ale scalei de timp trebuie să traverseze zona de înregistrare după o curbă cu aceeași rază ca traiectoria descrisă de ac. Distanța dintre liniile scalei de timp trebuie să reprezinte o perioadă care să nu depășească o oră.

b) Orice variație de 10 km/h a vitezei trebuie să fie reprezentată pe diagramă printr-o variație de cel puțin 1,5 mm a coordonatei corespunzătoare.

4. Înregistrarea timpilor

a) Aparatul trebuie să înregistreze timpul de condus, complet automat. El trebuie să înregistreze, de asemenea, după efectuarea eventuală a unei manevre corespunzătoare, celelalte grupe de timp, după cum urmează:

- (i) sub semnul : timpul de conducere;
- (ii) sub semnul : toți ceilalți timpi de lucru;
- (iii) sub semnul : timpul disponibil, adică:

— timpul de așteptare — perioada în care șoferii nu sunt obligați să rămână la posturile lor de muncă, decât doar pentru a răspunde la un eventual apel, pentru a porni sau a relua cursa sau pentru a efectua alte activități;

— timpul petrecut alături de un șofer în timpul mersului vehiculului;

— timpul petrecut pe o cușetă, în timpul mersului vehiculului;

— iv) sub semnul : opriri și perioade de odihnă zilnică.

Fiecare parte contractantă poate permite, pentru foile de înregistrare folosite pe vehicule înmatriculate pe teritoriul său, ca perioadele de timp menționate la pct. (ii) și (iii) de mai sus să fie toate înregistrate sub semnul: .

b) Caracteristicile traiectoriilor, pozițiile lor relative și, eventual, semnele prevăzute la paragraful 4 a) trebuie să facă distincția clară dintre diversele perioade de timp.

Distincția dintre diversele grupe de timp este reprezentată în diagramă prin diferența de grosime a liniilor corespunzătoare acestora sau prin orice alt sistem care să fie cel puțin la fel de eficace din punct de vedere al lizibilității și interpretării diagramei.

c) În cazul vehiculelor folosite de un echipaj compus din mai mulți șoferi, înregistrările menționate în paragraful 4a) trebuie să fie făcute pe două foi distincte, fiecare fiind atribuită unui șofer. În acest caz, avansarea diverselor foi de înregistrare trebuie să fie asigurată de același mecanism ori de mecanisme sincronizate.

D. Dispozitiv de închidere

1. Cutia conținând foaia sau foile de înregistrare și comanda dispozitivului de fixare la oră trebuie să aibă o încuietoare.

2. Orice deschidere a cutiei, conținând o foaie sau mai multe foi de înregistrare și comanda dispozitivului de fixare la oră trebuie să fie marcată în mod automat pe foaia sau pe foile de înregistrare.

E. Înscriseri

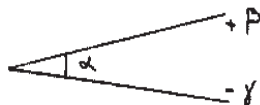
1. Pe cadranul aparatului trebuie să figureze înscriserile următoare:

- lângă numărul indicat de contorul totalizator, unitatea de măsură a distanțelor, cu simbolul „km”,
- lângă scala de viteze, însemnul „km/h”,
- plaja de măsură a tahometrului, cu simbolul „Vmin...km/h, Vmax...km/h”. Această indicație nu este necesară, dacă ea figurează pe placa semnalizatoare a aparatului.

Totuși aceste prevederi nu se aplică aparatelor de control omologate înainte de 10 august 1970.

2. Pe placa semnalizatoare care face corp comun cu aparatul trebuie să figureze următoarele date, care trebuie să fie vizibile pe aparatul instalat:

- numele și adresa fabricantului aparatului;
- numărul de fabricație și anul de construcție;
- marca de omologare a modelului aparatului;
- constanta aparatului cu simbolul „k=... tr/km” sau „k=... imp/km”;
- eventual, plaja de măsură a vitezei, sub forma indicată în paragraful 1;
- dacă sensibilitatea instrumentului la unghiul de înclinație poate să influențeze asupra indicațiilor date de aparat, dincolo de toleranțele admise, unghiul permis are forma următoare:

în care formă s-a reprezentat unghiul măsurat pornind din poziția orizontală a părții din față (orientată în sus) a aparatului pentru care este reglat instrumentul, b) și c) reprezentând, respectiv în sus și în jos, limitele de abatere admisibile față de unghiul α (alfa).

F. Erori maxime admise (dispozitive indicatoare și înregistratoare)

1. La bancul de probe, înaintea instalării:
 - a) distanța parcursă:
 - 1% în plus sau în minus față de distanța reală, aceasta fiind cel puțin egală cu 1 km;
 - b) viteza:
 - 3 km/h în plus sau în minus față de viteza reală;
 - c) timp: ± 2 minute/zi, cu maximum de 10 minute/7 zile, în cazul când durata de mers a ceasului, după întoarcere, nu este inferioară acestei perioade.
2. La instalare:
 - a) distanța parcursă:
 - 2% în plus sau în minus din distanța reală, aceasta fiind cel puțin egală cu 1 km;
 - b) viteza:
 - 4 km/h în plus sau în minus în raport cu viteza reală;
 - c) timp:
 - ± 2 minute/zi, sau,
 - ± 10 minute/7 zile.
3. În funcțiune:
 - a) distanța parcursă:
 - 4% în plus sau în minus din distanța reală, aceasta fiind cel puțin egală cu 1 km;
 - b) viteza:
 - 6 km/h în plus sau în minus în raport cu viteza reală;

- c) timp:
 - ± 2 minute/zi, sau
 - ± 10 minute/7 zile.

4. Erorile maxime admise enumerate în paragrafele 1, 2, 3 sunt valabile pentru temperaturi situate între 0° și 40°C , temperaturile fiind înregistrate în imediata apropiere a aparatului.

5. Măsurarea erorilor maxime admise în paragrafele 2 și 3 se va face în conformitate cu condițiile menționate în capitolul VI.

IV. Foi de înregistrare

A. Generalități

1. Foile de înregistrare trebuie să fie de o asemenea calitate, încât să nu împiedice funcționarea normală a aparatului și ca înregistrările făcute pe ele să nu se șteargă, să fie clar lizibile și să poată fi identificate.

Foile de înregistrare trebuie să-și păstreze dimensiunile și înregistrările, în condiții normale de higrometrie și temperatură.

În plus, trebuie să existe posibilitatea pentru fiecare membru al echipajului să înscrie pe foile de înregistrare, fără să le deterioreze și fără să afecteze lizibilitatea înregistrărilor, indicațiile următoare:

- a) numele și prenumele său, la începutul folosirii foii;
- b) data și locul, la începutul și sfârșitul folosirii foii;
- c) numărul plăcii de înmatriculare a vehiculului pe care îl conduce, înainte de prima cursă înregistrată pe foaie și apoi, în cazul schimbării vehiculului, în timpul folosirii foii de înregistrare;
- d) contorul de parcurs:
 - înainte de prima cursă înregistrată pe foaie;
 - la sfârșitul ultimei curse înregistrate pe foaie;
 - în cazul schimbării vehiculului, în timpul zilei de lucru (contorul vehiculului pe care l-a condus și contorul vehiculului pe care îl va conduce);
- e) dacă este cazul, ora schimbării vehiculului.

În condiții normale de păstrare, înregistrările trebuie să rămână clar lizibile timp de cel puțin un an.

2. Capacitatea minimă de înregistrare a foilor, oricare ar fi forma lor, trebuie să fie de 24 de ore.

Dacă mai multe discuri sunt legate între ele pentru a mări capacitatea de înregistrare continuă, realizabilă fără intervenția personalului, racordările dintre diferitele discuri trebuie să fie astfel realizate încât înregistrările să nu prezinte nici întrepreri, nici suprapuneri în locurile de trecere de la un disc la altul.

B. Zone de înregistrare și împărțirea lor în grade

1. Foile de înregistrare cuprind următoarele zone de înregistrare:

- o zonă rezervată exclusiv indicațiilor privind viteza;
- o zonă rezervată exclusiv indicațiilor privind distanțele parcurse;
- o zonă sau zone pentru indicațiile privind timpii de conducere, alți timpii de lucru, timpii disponibili, întreruperile de lucru și repausul șoferilor.

2. Zona rezervată înregistrării vitezei trebuie să fie subîmpărțită în tranșe de 20 km/h, cel puțin. Viteza corespunzătoare trebuie să fie indicată în cifre pe fiecare linie a acestei subdiviziuni. Simbolul „km/h” trebuie să figureze cel puțin o dată în interiorul acestei zone. Ultima linie a acestei zone trebuie să coincidă cu limita superioară a plajei de măsură.

3. Zona rezervată înregistrării parcursurilor trebuie să fie astfel tipărită încât să permită citirea ușoară a numărului de kilometri parcurși.

4. Zona sau zonele rezervate înregistrării timpilor menționați în paragraful 1 trebuie să fie astfel marcate încât să se poată face diferența clară dintre diversele grupe de timp.

C. Indicații tipărite pe foile de înregistrare

Fiecare foaie trebuie să conțină tipărite următoarele indicații:

- numele și adresa sau marca fabricantului;
- marca de omologare a modelului foi de înregistrare;
- marca de omologare a modelului sau modelelor de aparate, în care se poate folosi foaia de înregistrare;
- limita superioară a vitezei care se poate înregistra, tipărită, în km/h.

Fiecare foaie trebuie să aibă tipărită, în plus, cel puțin o scală de timp gradată, astfel încât să permită citirea directă a timpului la intervale de 15 minute, la fel ca și determinarea fără dificultăți a intervalelor de 5 minute.

D. Spațiu liber pentru înscrieri de mână

Trebuie să se prevadă un spațiu liber pe foi, pentru a permite șoferului să adauge în acest spațiu, de mână, cel puțin mențiunile de mai jos:

- numele și prenumele șoferului;
- data și locul când se începe și se termină folosirea foi;
- numărul sau numerele plăcii de înmatriculare a vehiculului sau vehiculelor pe care le conduce șoferul în timpul cât folosește foaia;
- contoarele kilometrice de parcurs ale vehiculului sau vehiculelor pe care le conduce șoferul în timpul cât folosește foaia;
- ora schimbării de vehicul.

V. Instalarea aparatului de control

A. Generalități

1. Aparatele de control trebuie să fie montate pe vehicule, astfel încât, pe de o parte, șoferul să poată supraveghea cu ușurință de la locul său indicatorul de viteză, contorul totalizator și ceasul și, pe de altă parte, toate elementele lor, inclusiv cele de transmisie, să fie protejate împotriva oricărei deteriorări intervenite.

2. Constanta aparatului de control trebuie să fie adaptată coeficientului caracteristic al vehiculului, cu ajutorul unui dispozitiv corespunzător, numit adaptor.

Vehiculele cu două sau mai multe sarcini pe axă trebuie să fie prevăzute cu un dispozitiv de comutare, care reglează automat aceste sarcini, conform cu aceea pentru care adaptarea aparatului la vehicul este realizată prin adaptor.

3. O plăcuță de instalare este instalată la loc vizibil pe vehicul, lângă aparat sau chiar pe aparat, după verificarea făcută cu ocazia primei instalări. După fiecare intervenție a unui instalator sau a unui atelier autorizat, care necesită o modificare a reglării instalării propriu-zise, trebuie să fie atașată o nouă plăcuță, care o înlocuiește pe cea anterioară.

Plăcuța trebuie să conțină cel puțin mențiunile de mai jos:

- numele, adresa sau marca instalatorului, sau a atelierului autorizat;
- coeficientul caracteristic al vehiculului, cu simbolul „w=...tr/km” sau „w=...imp/km”;
- circumferința efectivă a pneurilor roților, cu simbolul „l=...mm”;
- data când a fost determinat coeficientul caracteristic al vehiculului și când s-a măsurat circumferința efectivă a pneurilor roților.

B. Sigilii

Trebuie să fie sigilate următoarele elemente:

- a) plăcuța de instalare, numai dacă ea nu este aplicată astfel încât să nu poată fi desprinsă, fără să se deterioreze indicațiile;
- b) capetele legăturii dintre aparatul de control propriu-zis și vehicul;
- c) adaptorul propriu-zis și inserarea sa în circuit;

d) dispozitivul de comutare pentru vehiculele cu mai multe sarcini pe axă;

e) legăturile adaptorului și dispozitivului de comutare cu celelalte elemente de instalare;

f) ambalajele prevăzute în capitolul III secțiunea A paragraful 7 b).

Pentru cazuri particulare pot fi prevăzute și alte sigilii, cu ocazia omologării modelului aparatului și trebuie să se menționeze pe fișa de omologare amplasarea acestor sigilii.

Doar sigiliile de legătură menționate la lit. b), c) și e) pot fi înlăturate în caz de urgență; orice rupere a acestor sigilii trebuie să constituie obiectul unei justificări în scris, care să stea la dispoziția autorității competente.

VI. Verificări și controale

Părțile contractante desemnează organele care trebuie să efectueze verificările și controalele.

1. Atestarea instrumentelor noi sau reparate

Orice aparat individual, nou sau reparat, este atestat în ceea ce privește buna sa funcționare și exactitatea indicațiilor și înregistrărilor, în limitele fixate în capitolul III secțiunea F paragraful 1, prin sigiliul prevăzut în capitolul V secțiunea B lit. f).

Părțile contractante pot introduce, în acest scop, verificarea primară, care este controlul și recunoașterea conformității unui aparat nou sau recondiționat cu modelul omologat și/sau cu cerințele anexei, inclusiv cu apendicele sale, sau acordarea de drepturi de atestare fabricanților sau reprezentanților acestora.

2. Instalare

Cu ocazia instalării sale la bordul unui vehicul, aparatul și toată instalarea sa trebuie să corespundă dispozițiilor privind erorile maxime admise stabilite în capitolul III secțiunea F paragraful 2.

Testele de control aferente acestora sunt executate, pe răspunderea sa, de instalator sau de atelierul autorizat.

3. Controale periodice

a) Controalele periodice ale aparatelor instalate pe vehicule au loc cel puțin din 2 în 2 ani și pot fi efectuate, printre altele, în cadrul inspecțiilor tehnice ale vehiculelor automobile.

Se vor controla mai ales:

- starea de bună funcționare a aparatului;
- prezența semnului de omologare pe aparate;
- prezența plăcuței de instalare;
- integritatea sigiliilor aparatului și a celorlalte elemente de instalare;
- circumferința efectivă a pneurilor.

b) Controlul respectării dispozițiilor capitolului III secțiunea F paragraful 3 privind erorile maxime tolerate în funcționare va fi efectuat cel puțin o dată din 6 în 6 ani, cu posibilitatea, pentru orice parte contractantă, de a prevedea un termen mai scurt pentru vehiculele înmatriculate pe teritoriul său. Acest control presupune, în mod obligatoriu, înlocuirea plăcuței de instalare.

4. Depistarea erorilor

Depistarea erorilor la instalare și în funcționare se realizează în condițiile următoare, considerate drept condiții normale de încercare (test):

- vehicule fără încărcătură, în condiții normale de mers;
- presiunea pneurilor, conform indicațiilor date de către fabricant;
- uzura pneurilor, în limitele admise de prevederile în vigoare;
- deplasarea vehiculului: acesta trebuie să se deplaseze, pus în mișcare de propriul său motor, în linie dreaptă, pe o suprafață plană, cu o viteză de 50 ± 5 km/h; controlul, cu condiția ca el să fie de o exactitate comparabilă, poate fi efectuat, de asemenea, pe un banc de încercări corespunzător.

MARCA ȘI FIȘA DE OMOLOGARE

I. Marca de omologare

1. Marca de omologare este compusă din:

— un dreptunghi, în interiorul căruia este situată litera „E”, urmată de un număr distinctiv al țării care a acordat omologarea, conform celor convenite mai jos:

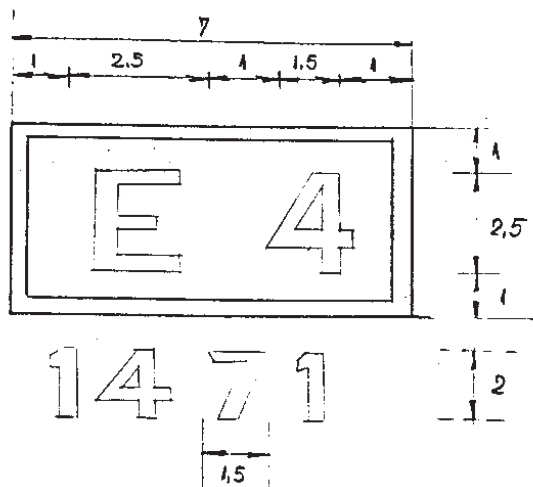
Norvegia — 1	Germania — 8	Regatul Unit — 14
Spania — 2	Republica Federativă Cehă și	Franța — 15
Suedia — 3	Slovacă — 9	Uniunea Republicilor Socialiste
Portugalia — 4	Belgia — 10	Sovietice — 16
Grecia — 5	Danemarca — 11	Italia — 17
Iugoslavia — 6	Luxemburg — 12	Irlanda — 18
Austria — 7	Țările de Jos — 13	

Cifrele care urmează sunt atribuite celorlalte țări, în funcție de ordinea cronologică a ratificării lor a Acordului european privind munca echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi internaționale rutiere sau de aderarea lor la acest acord, și

— un număr de omologare corespunzător numărului fișei de omologare stabilită pentru prototipul aparatului de control sau al foii, număr plasat oriunde în imediata apropiere a acestui dreptunghi.

2. Marca de omologare este pusă pe plăcuța semnalizatoare a fiecărui aparat și pe fiecare foaie de înregistrare. Ea trebuie să nu poată fi ștearsă și să rămână mereu lizibilă.

3. Dimensiunile mărcii de omologare desenate mai jos sunt exprimate în mm, aceste dimensiuni constituind minimele. Trebuie să se respecte raportul dintre aceste dimensiuni.

Aceste cifre sunt date numai cu titlu de indicație.

II. Fișa de omologare

Partea contractantă, care a omologat, eliberează solicitatorului o fișă de omologare stabilită după modelul de mai jos. Pentru a comunica celorlalte părți contractante omologările acordate sau eventualele retrageri, fiecare parte contractantă folosește copii ale acestui document.

FIȘA DE OMOLOGARE

Numele administrației competente.....
Comunicare privind*):

- omologarea unui model de aparat de control;
- retragerea omologării unui model de aparat de control;
- omologarea foii de înregistrare;
- retragerea omologării foii de înregistrare.

*) A se șterge mențiunile inutile.

Nr. de omologare.....

1. Marca de fabrică sau de comerț
2. Denumirea modelului
3. Numele fabricantului
4. Adresa fabricantului
5. Prezentat la omologare la data de
6. Laborator de încercări
7. Data și numărul procesului-verbal al laboratorului.....
8. Data omologării.....
9. Data retragerii omologării.....
10. Modele de aparate de control, pe care se poate folosi foaia de înregistrare
11. Loc
12. Data
13. În anexă, documente descriptive.....
14. Observații.....

.....
(semnătura)**PROTOCOL DE SEMNARE**

În momentul semnării Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi internaționale rutiere, subsemnații, având depline puteri, au convenit ceea ce urmează:

Părțile contractante declară că prezentul acord nu prejudiciază dispozițiile care ar putea fi, dacă este cazul, elaborate ulterior, privind timpul de lucru și durata zilei de lucru.

La articolul 4 al acordului

Dispozițiile paragrafului 1 al acestui articol nu trebuie să fie interpretate ca făcând aplicabile, în afara statului care înmatriculează vehiculul care efectuează transportul, interdicțiile de circulație, în anumite zile sau la anumite ore, care pot exista în acest stat pentru anumite categorii de vehicule. Dispozițiile paragrafului 2 al acestui articol nu trebuie să fie interpretate ca împiedicând o parte contractantă să-și impună pe teritoriul său respectarea dispozițiilor legislației sale naționale care interzic, în anumite zile sau la anumite ore, circulația anumitor categorii de vehicule.

Orice parte contractantă, parte la un acord special, așa cum prevede paragraful 2 al art. 4 din prezentul acord, și care ar autoriza efectuarea transporturilor internaționale, începând și terminându-se pe teritoriul părților participante la respectivul acord special, prin vehicule înmatriculate pe teritoriul unui stat care este parte contractantă la A.E.T.R., dar care nu este parte la respectivul acord special, va putea stabili, ca o condiție a încheierii acordurilor bilaterale sau multilaterale care autorizează aceste transporturi, ca echipajele care efectuează transporturile respective să se conformeze dispozițiilor acestuia din urmă, pe teritoriul statelor părți la acordul special.

La articolul 12 al acordului

Subsemnații se angajează să discute, o dată intrat în vigoare acordul, introducerea în acord, pe bază de amendament, a unei clauze care să prevadă folosirea unui aparat de control de tip omologat, montat pe vehicul, care ar înlocui, în măsura posibilului, carnetul individual de control.

La articolul 14 al acordului

Părțile contractante recunosc că este de dorit:

— ca fiecare parte contractantă să ia măsurile necesare pentru a fi capabilă să urmărească abaterile de la dispozițiile acordului, nu numai când ele sunt comise pe teritoriul său, dar și când ele sunt comise pe teritoriul unui alt stat, în cursul unui transport internațional rutier efectuat de un vehicul pe care partea l-a înmatriculat;

— ca părțile să-și acorde ajutor reciproc, pentru a sancționa abaterile comise.

La anexa la acord

Prin derogare de la prevederile paragrafului 4 al dispozițiilor generale ale anexei la prezentul acord, Elveția va putea să nu pretindă ca proprietarii să semneze rapoartele săptămânale ale carnetului individual de lucru.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aderarea României
la Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor
care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.),
inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU**

București, 10 noiembrie 1994.
Nr. 216.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–13,00 la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1995, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele „Rodipet”, sunt următoarele:

	Valoarea abonamentului pentru anul 1995 contractat până la 31.XII.1994 — lei —	Valoarea abonamentului contractat în cursul anului 1995 — lei —			
		Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	50.400	12.600	13.860	15.250	16.770
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	110.400	27.600	27.600	27.600	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	207.360	51.840	51.840	51.840	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	38.400	9.600	9.600	9.600	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	345.600	86.400	86.400	86.400	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	24.000	6.000	6.600	7.260	8.000
• COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	54.000	13.500	14.850	16.340	17.980

DE REȚINUT: Contractarea abonamentului, pentru anul 1995, până la 31.XII.1994 este în avantajul dumneavoastră.

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1995, sunt următoarele:

	Tarif pentru 1995 — lei —	Tarif pentru 1994 — lei —	
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a			
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	5.000	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	7.000	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	12.000	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100	100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a			
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	55.000	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț	30.000	20.000
— modificări de capital social	per anunț	6.000	4.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	15.000	10.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per pagină manuscris	39.000	26.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.900	1.300
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	9.000	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.